

בבית המשפט העליון

בע"מ 1715/07

בפני: כבוד השופטת ע' ארבל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבות: 1. פלונית
2. פלוני
3. פלונית
4. פלונית
5. פלונית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 23.1.07 בע"מ 404/06 שניתן על ידי כבוד
השופטים ש' שטמר, י' עמית וי' וילנר

בשם המבקש: עו"ד ש' שמואלי

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ש' שטמר, י' עמית וי' וילנר) שלפיו התקבל בחלקו ערעור שהגיש המבקש על פסק דין מתוקן של בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופטת ש' גליק), בנוגע לגובה דמי המזונות אשר עליו לשלם לילדיו.

2. המבקש והמשיבה 1 (להלן: המשיבה) נשואים ולהם ארבעה ילדים קטינים. לאחר שיחסייהם נקלעו למשבר, נפרדו דרכיהם. הצדדים גיבשו ביניהם הסכם מזונות ויחסי ממון, והמחלוקת שנותרה ואותה ביקשו להביא להכרעת בית המשפט עניינה בשיעור המזונות שישלם המבקש לקטינים.

3. בית המשפט חייב את המבקש בתשלום מזונות לכל קטין בסך של 1,200 ₪ לחודש ובסך הכל 4,800 ₪ לחודש לארבעת הילדים. כן קבע כי המשיבה תקבל לרשותה את קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי וכי הצדדים ישאו בחלקים שווים בכל הוצאה רפואית חריגה. המבקש הגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי

בחיפה, בו טען כי גובה המזונות שנפסקו אינו מאזן כראוי בין הכנסות הצדדים וצורכיהם ואינו מותיר בידיו די כספים למחייתו.

4. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המבקש בחלקו. בית המשפט סבר כי עניינם של הצדדים נופל בגדר המקרים החריגים המצדיקים התערבות בפסק הדין של בית המשפט קמא בשל איזון לא ראוי של מכלול השיקולים הרלוונטיים בעת קביעת שיעור המזונות: מאחר ונקבע כי הכנסת המבקש היא בגובה של 6,100 ₪ נטו לחודש, לאחר תשלום דמי המזונות יוותרו בידיו 1,300 ₪ בלבד, סכום שאינו די למחייתו. לפיכך הופחת שיעור המזונות ל-4,200 ₪ לחודש עבור ארבעת הילדים. הפחתה זו, כך נקבע "לא תפגע משמעותית ביכולתה של האם לספק את צרכי הילדים ומנגד, תשפר ולו במעט את מצבו של האב". בית המשפט בחר גם להתערב באופן הקטנת דמי המזונות שקבע בית המשפט לענייני משפחה, וקבע מדרג להפחתת דמי המזונות במועדים שצוינו בפסק הדין, בהם יגיע מי מהקטינים לגיל שמונה-עשרה.

מכאן הבקשה שבפניי.

5. המבקש טוען בבקשתו כי לא די בהפחתת שיעור המזונות בסכום שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, שכן אין בו כדי לתקן את העיוות שיצר פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה, באופן שאינו מותיר בידיו די כספים למחייתו. אשר להתערבות בית המשפט המחוזי בחלוקה הפנימית של המזונות טוען המבקש כי המשמעות היא הרעת מצבו באופן בו עליו לשלם סכום נוסף בסך 34,440 ₪, בלא שהוגש כלל ערעור שכנגד על פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה ובלא שיכול היה לצפות כי תתקבל תוצאה זו כך שהיה שוקל למשוך את ערעורו עוד בטרם מתן פסק הדין.

6. עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של הערכאות דלמטה. אין בידי להיעתר לבקשה. רשות ערעור בגלגול שלישי נשקלת רק במקרים המעלים שאלה משפטית החורגת מתחומם של הצדדים הישירים למחלוקת ולא מצאתי כי בקשת המבקש מעלה שאלה מעין זו (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982)). אכן, כלל הוא כי בהערכת מזונות שעל אב לשלם לילדיו יש לקחת בחשבון את צרכי הילדים, וכן את גובה הכנסת האב ויכולתו הכלכלית. ממילא, נלקחת בחשבון בהקשר זה גם יכולתה הכלכלית של האם שבמשמורתה מוחזקים הילדים (בע"מ 2952/06 פלוני נ' פלונית (לא פורסם, 14.9.06)). פסיקת המזונות נעשית על דרך

איזון כולל של הכנסת המשפחה מכל המקורות, תוך התחשבות בכלל היכולות מול הצרכים, וקביעה בהתאם לכך את שיעורם הסביר של המזונות (בע"מ 2433/04 ג' צ' נ' ד' צ' (לא פורסם, 2.10.2005)). בהתאם לעקרון זה, קבע בית המשפט המחוזי כי יש להפחית את גובה המזונות שקבע בית המשפט לענייני משפחה, באופן בו ישופר, ולו במעט, מצבו של המבקש. בית המשפט בחר לעשות כן לאחר ששעה לטענות המבקש לגבי הסכום שפסק לו בית המשפט לענייני משפחה, ובלא שתיפגע משמעותית יכולתה של המשיבה לספק את צרכי הילדים. יחד עם זאת, החליט בית המשפט להתערב גם באופן הנמכת סכום המזונות עד הגיע אחרון הילדים לגיל שמונה עשרה, בהתאם לעקרון שלפיו אין לחשב את מזונותיהם של מספר ילדים כמכפלה של צרכי ילד אחד, וכי בהגיע אחד הילדים לגיל שמונה עשרה לא קטנות ההוצאות בחלק יחסי מוחלט בגין בגירותו (ע"א 552/87 דד נ' דד, פ"ד מב(3) 599, 601-600 (1988)). בכך, קבע מנגנון שלא יפגע בצרכי הילדים גם בהגיע מי מהם לגיל בגרות, תוך איזון הפגיעה הצפויה מהפחתת סכום המזונות שנקבע לכתחילה. גם כאן אין מקום להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי אשר בחר להתערב בנושא זה לשם הבטחת רווחת הילדים, וחרף אי הגשת ערעור שכנגד בנושא זה. לגופם של דברים לא מצאתי כי נפלה כל שגגה בפסיקתו המצדיקה מתן רשות לערער.

הבקשה נדחית.

משלא התבקשה תשובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ב באב תשס"ז (26.8.07).

ש ו פ ט ת